

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی رابطه روایت و روایت گری در کیفیت فضایی معماری و سینما

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم زینلیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی سپیدان، ایران

محمد مهدی کلانترزاده - مدرس دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی سپیدان، ایران

خلاصه مقاله:

روایت در فضا در طول زمان، امکان شناخت کامل از فضای موجود را به دست می دهد. در حقیقت روایت را می توان ابزاری جهت بیان فضا در طول زمان دانست. الگوهای روایتی در فیلم، فضا را تعریف کرده و به آن اهمیتی بیانی می دهند. همچنین روایت در فضای معماری امکان دریافت تجربیات جدید و ادراک فضایی را به دست می دهد. بنابراین مفهوم روایت به مثابه الگویی مشترک در سینما و معماری از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد. ولیکن آن طور که باید به مفهوم روایت و روایت گری چه در سینما و چه در عرصه ی معماری، توجه نشده است. در این مقاله ابتدا به شناخت مفهوم روایت در فضای معماری و چگونگی دریافت آن در فضای معماری پرداخته می شود و سپس مفهوم روایت در سینما و اهمیتی که الگوهای روایتی در بیان فضاها و روحیه ی خاص فیلم دارد، مورد بررسی قرار می گیرد. در نهایت چنین نتیجه می شود که اساس تمامی تجربیات فضایی و درک فضا متکی بر روایت است و به عنوان الگویی که هر دو عنصر فضا و زمان را در خود جای می دهد، در فضای مجازی فیلم و فضای فیزیکی معماری می تواند بیانگر احساسات و عواطف و منشا تجربیات جدید در فضا و القا کننده ی هدف خاص فیلم ساز و معمار باشد.

کلمات کلیدی:

روایت، روایت گری، فضا، معماری، سینما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544386>

